

Πανελλήνια συγκίνηση προκάλεσε η είδηση του θανάτου της Κικής Δημουλά, η οποία έφυγε από τη

Η ζωή της

Η Κική Δημουλά γεννήθηκε στις 6 Ιουνίου 1931 στην Αθήνα. Το πατρικό της όνομα ήταν Βασιλική Ρά

Το 1952 παντρεύτηκε τον ποιητή και πολιτικό μηχανικό Άθω Δημουλά, με τον οποίο απέκτησε δύο π

Εργάστηκε σαν υπάλληλος στην Τράπεζα της Ελλάδος από το 1949 έως και το 1973. Διετέλεσε πρόεδρος του ιδρύματος Κώστα και Ελένης Ουράνη (κοινωνικός Ν.Π.Ι.Δ. υπό την αιγίδα της Ακαδημίας Αθηνών).

Τιμήθηκε το 1972 με το Β΄ Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή Το λίγο του κόσμου, το 1989 με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης για τη συλλογή Χαιρε ποτέ και το 1995 με το Βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών για τη συλλογή Η εφηβεία της λήθης. Ποιήματά της έχουν μεταφραστεί στα Αγγλικά, στα Γαλλικά, στα Ισπανικά, στα Ιταλικά, στα Πολωνικά, στα Βουλγαρικά, στα Γερμανικά και στα Σουηδικά.

«Βαδίζεις σε μιαν έρημο. Ακούς ένα πουλί να κελαηδάει. Όσο κι αν είναι απίθανο να εκκρεμεί ένα πουλί μέσα στην έρημο, ωστόσο εσύ είσαι υποχρεωμένος να του φτιάξεις ένα δέντρο. Αυτό είναι το ποίημα».

Πράγματι η ποίηση της Δημουλά ανθεί πάνω στο άνυδρο έδαφος της στέρησης, της απώλειας, της συναισθηματικής ματαιώσης και, προκειμένου για τα μετά από τη συλλογή «Χαίρε ποτέ» ποιήματά της, πάνω στο έδαφος της απουσίας του αγαπημένου προσώπου. Αυτή τη στέρηση κι αυτή την απουσία αναπληρώνει επιτυγχάνοντας μέσα στο χώρο της ποίησης την επικοινωνία με ένα εσύ, με τον άλλον που λείπει, επικοινωνία που η πραγματικότητα αρνείται. Και από αυτή την άποψη η ποίηση της Δημουλά, όσο πικρά συναισθηματικά φορτία κι αν κουβαλά, στην ουσία επιτυγχάνει την κάθαρση και τη λύτρωση.

Μέσα στον ποιητικό της χώρο, κατοικεί η ίδια περιστοιχισμένη από τα άψυχα αντικείμενα και από τις αφηρημένες έννοιες. Στις τελευταίες, δίνει υπόσταση υποκειμένων, επιτρέποντάς τους έτσι να κινούνται, να αισθάνονται, να πάσχουν και γενικώς να συμπεριφέρονται ως δρώντα πρόσωπα. Υπάρχει, δηλαδή, κατά κανόνα μία ακινησία του ποιητικού εγώ, του μόνο έμψυχου εγκάτοικου του ποιητικού της κόσμου, και αντιστοίχως μία αέναη κινητικότητα του αφηρημένου. Πρόκειται για ένα από τα πιο ευδιάκριτα χαρακτηριστικά της ιδιότυπης ποιητικής φωνής της.

ΟΔΥΣΣΕΙΑ, 23/2/2020 #ODUSSEIA #ODYSSEIA